

Bruxelles, 21 februarie 2025
(OR. en)

6266/25

**Dosar interinstituțional:
2022/0408 (COD)**

LIMITE

**JUSTCIV 24
ECOFIN 155
COMPET 72
JAI 197
CODEC 141**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale normelor de drept în materie de insolvență – Dezbateri de orientare

I. INTRODUCERE

1. La 7 decembrie 2022, Comisia a transmis Consiliului și Parlamentului European o propunere de directivă privind armonizarea anumitor aspecte ale normelor de drept în materie de insolvență¹. Propunerea de directivă este una dintre inițiativele incluse în Planul de acțiune din 2020 privind uniunea piețelor de capital (UPC), care urmărește să încurajeze investițiile transfrontaliere în cadrul pieței unice prin armonizarea specifică a procedurilor de insolvență.
2. Proiectul de directivă are ca temei juridic articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) (procedura legislativă ordinară).

¹ 15896/22.

3. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și-a emis avizul privind propunerea de directivă la 6 februarie 2023².
4. Comitetul Economic și Social European și-a emis avizul privind propunerea de directivă la 24 martie 2023³.
5. În cadrul Parlamentului European, responsabilitatea principală revine Comisiei pentru afaceri juridice (JURI). Emil Radev (PPE, Bulgaria) a fost numit raportor.
6. Această propunere este un element-cheie al eforturilor mai ample ale UE de consolidare a UPC. Declarația summitului zonei euro din 22 martie 2024 a evidențiat necesitatea de a se asigura „finalizarea rapidă a lucrărilor legislative restante în legătură cu planul de acțiune din 2020 privind uniunea piețelor de capital”. În plus, în aprilie 2024, Consiliul European a subliniat, de asemenea, că este urgent să se înregistreze progrese în lucrările legislative cu privire la toate măsurile identificate care sunt necesare pentru a crea piețe europene de capital integrate, referindu-se prin aceasta în mod expres la propunerea de față.
7. În cadrul Consiliului, propunerea este în curs de examinare în cadrul Grupului de lucru pentru chestiuni de drept civil (insolvență).
8. Prima examinare a propunerii a început la 7 martie 2023 și s-a desfășurat în cursul a douăsprezece reuniuni consecutive ale Grupului de lucru pentru insolvență în timpul președințiilor suedeză, spaniolă și belgiană. O primă propunere de compromis privind anumite titluri ale propunerii – titlurile I-V și VII – a fost prezentată în timpul președinției belgiene.

² 6147/23.

³ 7856/23.

9. Președinția ungară a decis să își concentreze eforturile asupra unui set de titluri esențiale, pentru a putea obține un acord cu privire la o parte a propunerii înainte de sfârșitul semestrului său. S-a ajuns la o abordare generală parțială cu privire la titlurile II, III, V și VIII, precum și cu privire la dispozițiile conexe din titlul I.
10. Președinția poloneză recunoaște necesitatea urgentă ca UE să acționeze rapid pentru a-și recâștiga și consolida competitivitatea. Îmbunătățirea competitivității și a productivității necesită abordarea mai multor domenii, astfel cum se subliniază în principalele documente de politică, inclusiv în rapoartele Letta și Draghi și în Busola pentru competitivitate din ianuarie 2025. Toate aceste documente identifică normele de drept în materie de insolvență drept o componentă importantă a setului mai larg de cerințe care sunt necesare pentru stimularea competitivității.
11. În consecință, președinția poloneză a planificat o serie de reuniuni ale Grupului de lucru pentru insolvență și a început imediat lucrările, cu angajamentul de a ajunge la un acord cu privire la părțile rămase ale propunerii în cadrul Consiliului JAI din iunie, în vederea încheierii discuțiilor la nivelul Consiliului cu privire la acest dosar și a lansării negocierilor cu Parlamentul European.

II. CESIUNEA CONTRACTELOR ÎN PROCEDURILE DE „PRE-PACK”

12. Obiectivul principal al directivei propuse este de a armoniza anumite aspecte ale procedurilor de insolvență în statele membre pentru a asigura faptul că acestea prezintă o eficiență comparabilă, în ceea ce privește atât timpul necesar pentru lichidarea întreprinderii, cât și suma pe care creditorii o pot recupera în cele din urmă după o astfel de lichidare. Lipsa armonizării în acest domeniu a fost evidențiată ca fiind un obstacol semnificativ în calea liberei circulații a capitalurilor în cadrul Uniunii Europene, reducând astfel competitivitatea economiei europene.
13. Una dintre cele mai importante inovații propuse în directivă și care este încă în discuție este introducerea procedurilor de „pre-pack”, astfel cum sunt indicate în titlul IV. Procedurile de „pre-pack” au scopul de a asigura lichidarea rapidă a unui debitor insolvabil și vânzarea la cel mai mare preț disponibil pe piață a întreprinderii sale ca întreprindere care are capacitatea de a-și continua activitatea și, prin urmare, au scopul de a oferi o procedură mai eficace pentru obținerea valorii de recuperare pentru creditori.

14. În cadrul procedurilor de „pre-pack”, vânzarea întreprinderii debitorului sau a unei părți a acesteia ca întreprindere care are capacitatea de a-și continua activitatea este negociată și pregătită înainte de deschiderea formală a procedurii de insolvență. Acest lucru permite executarea vânzării și distribuirea veniturilor la scurt timp după deschiderea formală a procedurii de insolvență.
15. Majoritatea statelor membre sprijină obiectivele titlului IV și sunt de acord că introducerea unui astfel de mecanism în întreaga UE ar contribui la consolidarea UPC. Cu toate acestea, au fost ridicate unele întrebări cu privire la această procedură care, în forma în care a fost propusă, ar constitui o noutate în multe state membre. Mai precis, au apărut preocupări cu privire la unul dintre cele mai importante elemente ale procedurii de „pre-pack”, și anume cesiunea contractelor în derulare, care sunt necesare pentru continuarea activității întreprinderii, de la debitor către achizitorul întreprinderii debitorului (articolul 27).
16. În temeiul acestei dispoziții, contractele esențiale pentru continuarea activității întreprinderii sunt transferate automat de la debitor la cumpărătorul întreprinderii, fără consimțământul contrapărții debitorului. Acest mecanism permite cumpărătorului să continue fără întreruperi operațiunile întreprinderii achiziționate. Prin urmare, acest mecanism poate face vânzarea mai atractivă, poate lărgi grupul de potențiali cumpărători și poate conduce la oferte mai mari. În plus, în cazul în care contrapărțile operaționale esențiale ale debitorului sunt transferate cu întreprinderea către achizitor și nu sunt afectate de procedurile de faliment, „pre-pack-ul” nu va purta stigmatul falimentului.
17. În cursul discuțiilor la nivel tehnic, au apărut opinii diferite cu privire la această chestiune. Unele state membre sprijină cesiunea automată a contractelor necesare pentru continuitatea activității întreprinderii, argumentând că numai prin acest mecanism procedura de „pre-pack” va avea o valoare adăugată semnificativă și va atinge obiectivul principal al directivei.

18. Alte state membre susțin însă că această dispoziție ar submina libertatea contractuală, ca principiu de drept civil, întrucât nu ia în considerare în mod adecvat interesele contrapărții, căreia i se impune un nou raport contractual. Ele sunt de părere că normele de drept în materie de insolvență nu ar trebui să faciliteze vânzări fundamental diferite de cele care implică întreprinderi solvabile.
19. Libertatea contractuală este un principiu fundamental al tuturor sistemelor juridice ale UE, dar nu are un caracter absolut, ci este supusă unor limitări atunci când astfel de limitări sunt justificate și proporționale. Pentru a soluționa această chestiune, președinția a propus menținerea cesiunii contractelor ca regulă generală, extinzând în același timp marja posibilă de a prevedea excepții. Această abordare ar oferi statelor membre flexibilitatea necesară pentru a se abate de la regulă, pe baza unor criterii precum tipul de contract, calitatea părților implicate sau interesele specifice ale întreprinderii în cauză.
20. Statele membre au salutat, în general, îmbunătățirile aduse de președinție textului propunerii și abordarea mai echilibrată. Cu toate acestea, mai multe state membre au reiterat faptul că directiva ar trebui să ofere suficientă flexibilitate pentru a echilibra mai bine libertatea contractuală cu eficiența procedurilor de „pre-pack”. De asemenea, au fost exprimate opinii diferite cu privire la modul în care ar trebui asigurată o astfel de flexibilitate, și anume fie prin definirea în directivă doar a unor criterii generale pentru posibile excepții, fie adăugând și anumite excepții în directiva însăși.
21. În vederea înaintării lucrărilor, cu obiectivul de a menține valoarea adăugată a procedurilor de „pre-pack”, președinția ar dori să solicite orientări politice cu privire la această chestiune.
22. Ținând seama de principiul conform căruia *nimic nu este convenit până când nu se convine asupra tuturor aspectelor*, președinția este de părere că discuțiile la nivel politic vor facilita lucrările viitoare cu privire la directivă.

III. CONCLUZIE

23. *Miniștrii sunt invitați să își exprime opiniile cu privire la următoarele aspecte:*

- *Cum poate obiectivul procedurilor de „pre-pack”, care este de a facilita vânzarea unei întreprinderi ca întreprindere care are capacitatea de a-și continua activitatea, în special prin transferul automat al contractelor în derulare, să fie realizat cel mai bine în contextul principiului libertății contractuale?*
 - *De asemenea, de ce formă de flexibilitate ar avea nevoie statele membre la aplicarea regulii generale a transferului automat al contractelor în derulare pentru a accepta această regulă ca parte a procedurilor de „pre-pack” propuse în directivă?*
-